

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

3/2023

София, 13.12.2023 година

Върховен касационен съд на Република България, Общо събрание на Гражданска и Търговска колегии, в съдебно заседание на 09 ноември 2023 год., в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ на ОСГТК,
ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВКС И
РЪКОВОДИТЕЛ НА ТЪРГОВСКА КОЛЕГИЯ:
ЕВГЕНИЙ СТАЙКОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ на ОСГТК,
ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВКС И
РЪКОВОДИТЕЛ НА ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ:
МИМИ ФУРНАДЖИЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛИ НА ОТДЕЛЕНИЯ:
ЕМИЛИЯ ВАСИЛЕВА
ВАСИЛКА ИЛИЕВА
ТОТКА КАЛЧЕВА
МАРИЯ ИВАНОВА
ДИЯНА ЦЕНЕВА

ЧЛЕНОВЕ:

1. ВЕСКА РАЙЧЕВА	19. БОНКА ЙОНКОВА
2. ПЛАМЕН СТОЕВ	20. БОЯН ЦОНЕВ
3. ЕЛЕОНОРА ЧАНАЧЕВА	21. БОЯН БАЛЕВСКИ
4. СВЕТЛАНА КАЛИНОВА	22. ИРИНА ПЕТРОВА
5. ГЪЛЪБИНА ГЕНЧЕВА	23. МАРГАРИТА ГЕОРГИЕВА
6. МАРИО ПЪРВАНОВ	24. РОСИЦА БОЖИЛОВА
7. КАМЕЛИЯ ЕФРЕМОВА	25. ДРАГОМИР ДРАГНЕВ
8. ЕМИЛ ТОМОВ	26. ВЛАДИМИР ЙОРДАНОВ
9. АЛБЕНА БОНЕВА	27. ГЕНИКА МИХАЙЛОВА
10. БОНКА ДЕЧЕВА	28. ДИМИТЪР ДИМИТРОВ
11. ЖИВА ДЕКОВА	29. ЛЮБКА АНДОНОВА
12. КАМЕЛИЯ МАРИНОВА	30. ДАНИЕЛА СТОЯНОВА
13. ЗДРАВКА ПЪРВАНОВА	31. ГЕРГАНА НИКОВА
14. ТЕОДОРА ГРОЗДЕВА	32. ПЕТЯ ХОРОЗОВА
15. ИЛИЯНА ПАПАЗОВА	33. МАЙЯ РУСЕВА
16. ВЕЛИСЛАВ ПАВКОВ	34. АННА БАЕВА
17. ВЕСЕЛКА МАРЕВА	35. ВЕРОНИКА НИКОЛОВА
18. БОРИС ИЛИЕВ	36. НИКОЛАЙ МАРКОВ

37.ЕРИК ВАСИЛЕВ
38.ГЕНОВЕВА НИКОЛАЕВА
39.КРИСТИЯНА ГЕНКОВСКА
40.ВАНЯ АТАНАСОВА
41.АЛЕКСАНДЪР ЦОНЕВ
42.РОЗИНЕЛА ЯНЧЕВА
43.ЛЮДМИЛА ЦОЛОВА
44.МАДЛЕНА ЖЕЛЕВА
45.АНЖЕЛИНА ХРИСТОВА
46.ВАСИЛ ХРИСТАКИЕВ
47.ГАЛИНА ИВАНОВА
48.ДЕСИСЛАВА ДОБРЕВА
49.ИВАЙЛО МЛАДЕНОВ
50.АННА НЕНОВА
51.ЗОРНИЦА ХАЙДУКОВА
52.ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА

53.МИЛЕНА ДАСКАЛОВА
54.ТАНЯ ОРЕШАРОВА
55.МАРИЯ ХРИСТОВА
56.СОНЯ НАЙДЕНОВА
57.ИВАНКА АНГЕЛОВА
58.АНЕЛИЯ ЦАНОВА
59.ИВО ДИМИТРОВ
60.ЕЛЕНА АРНАУЧКОВА
61.НИКОЛАЙ ИВАНОВ
62.ДЖУЛИАНА ПЕТКОВА
63.ЯНА ВЪЛДОБРЕВА
64.АТАНАС КЕМАНОВ
65.МИРОСЛАВА КАЦАРСКА
66.КРАСИМИР МАШЕВ
67.МАРИЯ БОЙЧЕВА
68.НАТАЛИЯ НЕДЕЛЧЕВА

при участието на секретаря Красимира Ковачка
постави на разглеждане тълкувателно дело № 3/2023 г.
на Общото събрание на Гражданска и Търговска колегии
докладвано от съдия **НИКОЛАЙ МАРКОВ**

С разпореждане от 25.10.2023 г. на председателя на Върховния касационен съд, на основание чл.9 от Правилата за приемане на тълкувателни решения от ОСГК, ОСТК и ОСГТК на ВКС е допълнено разпореждане от 07.06.2023 г. на председателя на Върховния касационен съд за образуване на тълкувателно дело № 3/2023 г. по описа на ОСГТК на ВКС, като ОСГТК на ВКС се произнесе и по следните въпроси, поставени с постановление по реда на чл.292 ГПК определение № 1609 от 13.06.2023 г. по гр.д.№ 4859/2022 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение:

1.При уговорено погасяване на главното задължение на отделни погасителни вноски с различни падежи, необходимо ли е за възникване на регресни права между солидарните длъжници, в т.ч. между поръчителя /за платеното от него/ и главния длъжник, да бъде погасен целият дълг или е достатъчно да е изплатена част от общото задължение?

2.Кой е началният момент, от който започва да тече давност за вземанията по договор за банков кредит, при уговорено погасяване на главното задължение на отделни погасителни вноски с различни падежи, в отношенията между солидарните длъжници, в т.ч. между поръчителя /за платеното от него/ и главния длъжник?

С определение № 1609 от 13.06.2023 г. по гр.д.№ 4859/2022 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение, касационният състав е констатирал наличие на противоречива практика на ВКС и ВС по посочените въпроси, като е счел, че израз на противоречието по отношение първия от въпросите, от една страна, са решение № 74 от 01.07.1959 г. по гр.д.№ 51/1959 г. на ОСГК на ВС и решение № 48 от 14.07.2016 г. по т.д.№ 404/2015 г. на ВКС, ТК, Второ отделение, а от друга – решение № 827 от 15.12.2010 г. по гр.д.№ 1328/2010 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение, решение № 211 от 23.07.2012 г. по гр.д.№ 177/2011 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение, решение № 279 от 26.11.2018 г. по гр.д.№ 4694/2017 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение и решение № 196 от 21.08.2015 г. по гр.д.№ 6068/2014 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение.

По отношение на втория от въпросите, противоречието в практиката на ВКС е мотивирано с наличието на различни разрешения, дадени съответно в решение № 45 от 17.06.2020 г. по гр.д.№ 237/2019 г. на ВКС, ТК, Второ отделение и в решение № 50173 от 13.10.2022 г. по гр.д.№ 4674/2021 г. на ВКС, ГК, Трето отделение.

Становището на Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии на ВКС е, че по поставените с определение № 1609 от 13.06.2023 г. по гр.д.№ 4859/2022 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение въпроси липсват противоречиви становища в цитираната практика на ВС и ВКС, като съображенията за това са следните:

По първи въпрос:

Решение № 74 от 01.07.1959 г. по гр.д.№ 51/1959 г. на ОСГК на ВС е постановено по въпроса, дали ако поръчителят е изплатил задължението на прекия длъжник след 23.12.1947 г., вземането му се обхваща от чл.12 от Указа за опрощаване на задълженията, макар и задължението, за което се е отнасяло поръчителството, да произхожда преди тази дата. В мотивите към решението е посочено, че съгласно чл.146 ЗЗД поръчителят, който е изпълнил задължението, встъпва в правата на кредитора. Това обаче не означава, че поръчителят продължава да събира същото вземане, което е имал кредиторът, а означава само, че поръчителят придобива правото да събере от длъжника онова, което е изплатил срещу задължението на същия към кредитора, като се възползва от обезпеченията, които е имал последният. Вземането на поръчителя се различава от вземането на първоначалния кредитор както по своето основание, така и по момента на възникването, а в някои случаи и по размера си; то винаги има за свое основание изпълнението на чуждо задължение. Размерът му обхваща само действително заплатеното от поръчителя, което може да превиши размера на задълженията на длъжника, защото включва действителния размер на дълга, лихвите и разноските, включително и тези по изпълнението. То възниква в момента, когато поръчителят е изпълнил задълженията на

длъжника към кредитора. До този момент между длъжника и поръчителя не е съществувала правна обвързаност, по силата на която поръчителят да има правото да търси от длъжника някаква претенция. Едва когато той заплати дълга към кредитора, в негова полза възниква правото да търси онова, което е заплатил. От този момент той става кредитор на длъжника вместо първоначалния кредитор, чието вземане е погасено, а за длъжника е възникнало задължението да му плати онова, което той е заплатил за негова сметка.

Решение № 48 от 14.07.2016 г. по т.д.№ 404/2015 г. на ВКС, ТК, Второ отделение е постановено по въпрос, свързан с предпоставките за прекратяване на поръчителството по чл.146, ал.3 ЗЗД и доколко невъзможността поръчителят да встъпи в правата на кредитор следва да е окончателна. В мотивите към решението, наред с очертаване на хипотезите, при които поръчителството се прекратява, е прието, че вземането на поръчителя възниква в момента, когато поръчителят е изпълнил задълженията на длъжника към кредитора. От този момент той става кредитор на мястото на първоначалния кредитор, като вземането на поръчителя е различно по основание, а неговият размер се формира от размера на изплатения чужд дълг, лихви, разноски, вкл. и разноски по изпълнението. Суброгирането на поръчителя в правата на кредитора е един от случаите, когато вискател може да е лице, което не фигурира като кредитор в издадения изпълнителен лист. След удовлетворяване на кредитора от страна на поръчителя, последният би могъл да иска изпълнение въз основа на издадения в полза на вискателя изпълнителен лист – чл.429, ал.1 ГПК, при изискване плащането от страна на поръчителя да се установява с писмени доказателства. За встъпването в изпълнителния лист е ирелевантно дали изпълнението от страна на поръчителя е реализирано преди образуване на изпълнително дело или в рамките на принудителното изпълнение. С оглед регламентираните в чл.429, ал.1 ГПК субективни предели на изпълнителния лист това приемство следва да се установи с писмени документи, извън изпълнителния лист като акт на съда, установяващ правото на принудително изпълнение. За приемството в изпълнителния лист на страната на кредитора – при суброгация на поръчителя в правата на удовлетворения вискател, липсва изискване за настъпване/реализиране на приемството в рамките на същото изпълнително дело.

Видно е, че в нито едно от посочените решения /доколкото изобщо може да се приеме, че решение № 74 от 01.07.1959 г. по гр.д.№ 51/1959 г., постановено от ОСГК на ВС формира противоречива практика по смисъла на чл.292 ГПК/ не е обсъждано дали е налице погасяване на целия дълг или на част от него и от кого, и кога е било извършено погасяването. В решенията не се съдържат изводи, че необходима предпоставка за възникването на регресните права на поръчителя срещу главния длъжник,

е погасяване на целия дълг към кредитора /от поръчителя и/или от главния длъжник/, респективно, че регресно право на поръчителя срещу главния длъжник по отношение на заплатена от поръчителя част от задължението, не може да възникне, преди дългът към кредитора да бъде погасен изцяло. От мотивите към решенията /вкл. и доколкото са обсъждани и факти по съществуването на спора/ не може да се приеме, че е направен и имплицитен извод в тази насока. Напротив – изрично е посочено, че поръчителят придобива правото да събере от длъжника онова, което е изплатил срещу задължението на същия към кредитора, като вземането на поръчителя винаги има за свое основание изпълнението на чуждо задължение. Размерът му обхваща само действително заплатеното от поръчителя и възниква в момента, когато поръчителят е изпълнил задълженията на длъжника към кредитора /което и да е от задълженията, а не на всички задължения, вкл. и при суброгирането на поръчителя в правата на кредитора/.

От друга страна, решение № 827 от 15.12.2010 г. по гр.д.№ 1328/2010 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение, решение № 211 от 23.07.2012 г. по гр.д.№ 177/2011 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение, решение № 279 от 26.11.2018 г. по гр.д.№ 4694/2017 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение и решение № 196 от 21.08.2015 г. по гр.д.№ 6068/2014 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение, изобщо не разглеждат въпроси, свързани с възникването на регресните права на поръчителя срещу главния длъжник, а са постановени по приложението на разпоредбата на чл.127 ЗЗД в отношенията между солидарни съдлъжници, между които солидарността е възникнала поради поето от единия съпруг задължение за задоволяване нужди на семейството /решение № 827 от 15.12.2010 г. по гр.д.№ 1328/2010 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение, решение № 211 от 23.07.2012 г. по гр.д.№ 177/2011 г. на ВКС, ГК, и решение № 196 от 21.08.2015 г. по гр.д.№ 6068/2014 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение/ или поради създаването на различни лица по договор за банков кредит /решение № 279 от 26.11.2018 г. по гр.д.№ 4694/2017 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение/. В тези решения в обобщение е прието, че солидарният съдлъжник не може да претендира от съдлъжниците суми по чл.127 ЗЗД, без преди това да е платил на кредитора такава част от солидарното задължение, която надхвърля припадащата му се част. Това разрешение произтича от самото правило на чл.127, ал.2 ЗЗД, което изрично изисква, за да възникне обратно вземане на съдлъжниците, солидарният съдлъжник да е изпълнил повече от своята част. Следователно не може да бъде уважен иск от солидарен съдлъжник срещу другия такъв, без първият да е изпълнил като е платил на кредитора такава част от задължението, която да надхвърля припадащата му се част.

С оглед изложеното и предвид различието в законовата регламентация на поръчителството и общата уредба на солидарността /която уредба е

приложима спрямо поръчителството, доколкото няма специални правила/, в частност различието в правното положение на поръчителя и на солидарния съдлъжник, формираните правни становища в цитираните в определението по чл.292 ГПК решения, не обосновават наличие на противоречива практика по първия от въпросите.

По втори въпрос:

Визираните в определението по чл.292 ГПК решение № 45 от 17.06.2020 г. по гр.д.№ 237/2019 г. на ВКС, ТК, Второ отделение и решение № 50173 от 13.10.2022 г. по гр.д.№ 4674/2021 г. на ВКС, ГК, Трето отделение, с които се обосновава наличие на противоречива практика на ВКС, не съдържат изобщо отговор на въпроса кой е началният момент, от който започва да тече давностният срок **за регресните** вземания за главница по погасителни вноски по договор за банков кредит /абзац 1, на л.4 от определението по чл.292 ГПК - „началният момент, от който започва да тече давностният срок за регресните вземания за главница по погасителни вноски за банков кредит, е моментът на изискуемостта на съответната вноска“ е цитат от решение № 45 от 17.06.2020 г. по гр.д.№ 237/2019 г. на ВКС, ТК, Второ отделение, но цитирането е неточно, т.к. в посоченото решение думата „регресните“ не съществува/. Решенията на ВКС съдържат произнасяне единствено относно началния момент, от който започва да тече давностният срок за вземания на кредитора срещу длъжника за главница по погасителни вноски по договор за банков кредит и именно противоречивото разрешение на този въпрос, е послужило като основание за образуване на настоящето т.д.№ 3/2023 г. на ОСГТК на ВКС по първоначално поставения въпрос.

Ето защо формираните правни становища в цитираните в определението по чл.292 ГПК решения, не обосновават наличие на противоречива практика на ВКС по втория от въпросите.

Относими към частта от поставените въпроси, отнасяща се до възникване на регресните права на поръчителя към главния длъжник и до изискуемостта на вземанията на поръчителя към главния длъжник, са възприетите от различни състави на ВКС /с решение № 179 от 11.05.2011 г. по гр.д.№ 1198/2010 г. на ВКС, ГК, Трето отделение, решение № 229 от 10.09.2012 г. по гр.д.№ 452/2011 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение и решение № 306 от 06.11.2014 г. по гр.д.№ 185/2014 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение/ разрешения, според които с договора за поръчителство поръчителят се задължава спрямо кредитора да отговаря при неизпълнение от длъжника. По отношение на кредитора той отговаря за чуждо задължение и затова, ако плати, той има регрес срещу длъжника

за всичко, което е платил със законната лихва от деня на плащането. Поръчител, който заплати дълга, придобива вземания срещу длъжника. При частично изпълнение регресните права на поръчителя няма да бъдат в пълен обем. Регресното вземане на поръчителя спрямо длъжника по главния дълг възниква с първото извършено плащане. От този момент той става кредитор на длъжника на лично основание за свое вземане.

Липсва произнасяне на състави от ВКС с решения, в които да са застъпени противни на изложените в предходния абзац становища. Констатира се наличие на постановено от състав на ВКС, определение № 214 от 13.03.2018 г. по гр.д.№ 2853/2017 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение, с което по реда на чл.288 ГПК, поради неустановяване на поддържаното селективно основание по чл.280, ал.1, т.3 ГПК, не е допуснато до касационно обжалване решение на окръжен съд, действащ като въззивна инстанция, в което въззивният съд е приел, че началният момент на изискуемостта на платените от поръчителя суми по изпълнително дело спрямо главния длъжник – кредитополучател, от който започва да тече и погасителната давност, е моментът на последната удържа по изпълнителното дело от трудовото възнаграждение на поръчителя, когато е погасено изцяло задължението към кредитодателя.

Предвид разясненията, дадени в ТР № 2 от 28.09.2011 г. по т.д.№ 2/2010 г. на ОСГТК на ВКС, според които определенията по чл.288 ГПК нямат правната характеристика на съдебни актове, с които съставът на ВКС се произнася по същество на касационната жалба и становището на отделния тричленен състав относно правилността на една или друга съдебна практика по правния въпрос, по който се търси произнасяне от ВКС, изразено в определение по чл.288 ГПК, представлява само едно правно мнение, което не е в състояние да разреши по окончателен, обвързващ страните по делото начин този въпрос, отново не се установява наличие на противоречива практика на ВКС по поставените въпроси.

По изложените съображения Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии на Върховния касационен съд

О П Р Е Д Е Л И:

ОТКЛОНЯВА направеното с определение № 1609 от 13.06.2023 г. по гр.д.№ 4859/2022 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение предложение за приемане на тълкувателно решение по въпросите:

1.При уговорено погасяване на главното задължение на отделни погасителни вноски с различни падежи, необходимо ли е за възникване на регресни права между солидарните длъжници, в т.ч. между поръчителя /за платеното от него/ и главния длъжник, да бъде

погасен целият дълг или е достатъчно да е изплатена част от общото задължение?

2.Кой е началният момент, от който започва да тече давност за вземанията по договор за банков кредит, при уговорено погасяване на главното задължение на отделни погасителни вноски с различни падежи, в отношенията между солидарните длъжници, в т.ч. между поръчителя /за платеното от него/ и главния длъжник?

ПРЕДСЕДАТЕЛ на ОСГТК,
ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВКС И
РЪКОВОДИТЕЛ НА ТЪРГОВСКА КОЛЕГИЯ:
ЕВГЕНИЙ СТАЙКОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ на ОСГТК,
ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВКС И
РЪКОВОДИТЕЛ НА ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ:
МИМИ ФУРНАДЖИЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛИ НА ОТДЕЛЕНИЯ:
ЕМИЛИЯ ВАСИЛЕВА.....
ВАСИЛКА ИЛИЕВА.....
ТОТКА КАЛЧЕВА.....
МАРИЯ ИВАНОВА.....
ДИЯНА ЦЕНЕВА.....

1.ВЕСКА РАЙЧЕВА.....	16.ВЕЛИСЛАВ ПАВКОВ.....
2.ПЛАМЕН СТОЕВ.....	17.ВЕСЕЛКА МАРЕВА.....
3.ЕЛЕОНОРА ЧАНАЧЕВА.....	18.БОРИС ИЛИЕВ.....
4.СВЕТЛАНА КАЛИНОВА.....	19.БОНКА ЙОНКОВА.....
5.ГЪЛЪБИНА ГЕНЧЕВА.....	20.БОЯН ЦОНЕВ.....
6.МАРИО ПЪРВАНОВ.....	21.БОЯН БАЛЕВСКИ.....
7.КАМЕЛИЯ ЕФРЕМОВА.....	22.ИРИНА ПЕТРОВА.....
8.ЕМИЛ ТОМОВ.....	23.МАРГАРИТА ГЕОРГИЕВА.....
9.АЛБЕНА БОНЕВА.....	24.РОСИЦА БОЖИЛОВА.....
10.БОНКА ДЕЧЕВА.....	25.ДРАГОМИР ДРАГНЕВ.....
11.ЖИВА ДЕКОВА.....	26.ВЛАДИМИР ЙОРДАНОВ.....
12.КАМЕЛИЯ МАРИНОВА.....	27.ГЕНИКА МИХАЙЛОВА.....
13.ЗДРАВКА ПЪРВАНОВА.....	28.ДИМИТЪР ДИМИТРОВ.....
14.ТЕОДОРА ГРОЗДЕВА.....	29.ЛЮБКА АНДОНОВА.....
15.ИЛИЯНА ПАПАЗОВА.....	30.ДАНИЕЛА СТОЯНОВА.....

31. ГЕРГАНА НИКОВА.....	50. АННА НЕНОВА.....
32. ПЕТЯ ХОРОЗОВА.....	51. ЗОРНИЦА ХАЙДУКОВА.....
33. МАЙЯ РУСЕВА.....	52. ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА.....
34. АННА БАЕВА.....	53. МИЛЕНА ДАСКАЛОВА.....
35. ВЕРОНИКА НИКОЛОВА.....	54. ТАНЯ ОРЕШАРОВА.....
36. НИКОЛАЙ МАРКОВ.....	55. МАРИЯ ХРИСТОВА.....
37. ЕРИК ВАСИЛЕВ.....	56. СОНЯ НАЙДЕНОВА.....
38. ГЕНОВЕНА НИКОЛАЕВА.....	57. ИВАНКА АНГЕЛОВА.....
39. КРИСТИЯНА ГЕНКОВСКА.....	58. АНЕЛИЯ ЦАНОВА.....
40. ВАНЯ АТАНАСОВА.....	59. ИВО ДИМИТРОВ.....
41. АЛЕКСАНДЪР ЦОНЕВ.....	60. ЕЛЕНА АРНАУЧКОВА.....
42. РОЗИНЕЛА ЯНЧЕВА.....	61. НИКОЛАЙ ИВАНОВ.....
43. ЛЮДМИЛА ЦОЛОВА.....	62. ДЖУЛИАНА ПЕТКОВА.....
44. МАДЛЕНА ЖЕЛЕВА.....	63. ЯНА ВЪЛДОБРЕВА.....
45. АНЖЕЛИНА ХРИСТОВА.....	64. АТАНАС КЕМАНОВ.....
46. ВАСИЛ ХРИСТАКИЕВ.....	65. МИРОСЛАВА КАЦАРСКА.....
47. ГАЛИНА ИВАНОВА.....	66. КРАСИМИР МАШЕВ.....
48. ДЕСИСЛАВА ДОБРЕВА.....	67. МАРИЯ БОЙЧЕВА.....
49. ИВАЙЛО МЛАДЕНОВ.....	68. НАТАЛИЯ НЕДЕЛЧЕВА.....